

KNJIŽNICA
KARDELJA

RUDAR

Celje - skladišče

D-Per

65/1979

5000013533,2

COBISS ○

OSREDNA KNJ. CELJE

GLASILO KOLEKTIVA
RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA VELENJE

LETO XIII

SREDA, 25. APRIL 1979

ŠTEVILKA 2

RDEČI NAGELJ ZA NAŠ PRVI MAJ

Kdor ne pozna zgodovine,
ne najde poti v prihodnost!

Mesec maj. Priroda je v brstju in cvetju. Kakor da cvet s cvetom tekmuje, kateri bo hitrejši in lepši. Naša domovina je lepa s svojimi zelenimi griči, z gorami in polji. In človek! Le kako bi človeku vzbudili prirodno izvirnost, da bi v tej lepoti spet začutil samega sebe; da bi z žejnim srcem začutil in pil to lepoto, ki se nam tako skrivnostno odkriva in razdaja.

Ta morebiti nenavaden uvod za praznovanje delavskega praznika naj zveni kot vabilo k razmišljanju, kje smo, kaj smo zanemarili, kaj zmoremo še storiti, da bi bil človek človeku človek; hkrati pa k zavedanju resnice, ki smo jo ustvarili za srečo nas vseh.

Nikakor ni odveč, če pogosteje ugotavljamo, kaj vse smo že ustvarili in v koliki meri smo uresničili svoje načrte in želje. Z gospodarskimi rezultati se v Socijalistični republiki Sloveniji uvrščamo prav v vrh. Kolektiv marljivih ljudi naše sestavljene organizacije še vedno ustvarja in proizvaja polovico vse potrebne električne energije v naši republiki. Poleg tega se naše dejavnosti širijo, povečujejo; in nastaja cela vrsta novih proizvodov in storitev. Preštevamo milijone pridobljenih ton lignita, tisoče in tisoče megavatnih ur predane električne energije, tisoče ton izdelane razne opreme. Veselimo se novih, doma izdelanih strojev. Ponosni smo na velika dela, ki jih uspešno opravljamo. Ponosni smo na lepo mesto Velenje; na najlepše mesto naše socialistične domovine.

Veliko smo že ustvarili. Naša spoznanja pa bodo spodbudnejša, če se bomo pogosteje spominjali, kje smo začeli. Gotovo z revolucijo; z bojem

Dalje na 2. strani!

Bomo tudi letos na prvi maj tako vedro krenili na Paški Kozjak, kot smo prvič, predlansko leto? ... Prav gotovo!

Delavkam in delavcem REK Velenje, njihovim svojcem in upokojevcem REK Velenje

**za prvi maj - praznik dela iskreno čestitamo
in želimo za naprej še več uspehov in sreče.**

Iskrene čestitke tudi drugim občanom!

Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi REK Velenje

za svobodo in z bojem delavskega razreda za osvoboditev delavca in dela.

V boju delavskega razreda je veliko pomembnih mejnikov, ki jih nikoli ne smemo prepustiti pozabi. Praznovanje delavskega praznika na PRVI MAJ je uspešen rezultat stavke 40 000 čikaških delavcev leta 1886. Val stavk in demonstracij delavcev se je v tem in poznejših desetletjih kakor plamen širil po vseh delavskih središčih. Boji in žrtve niso bile zaman. Organizirana moč delavstva je rasla, in praznovanja ob prvem maju so bila vedno plamen novih upravičenih zahtev delavcev. Shodi delavcev so bili kovačnica novih kadrov revolucije in novih idej. Človek je moral, moral je v neizprosni boj za odpravo bede, za svoje pravice; v boj za pošteno delo in za obstanek.

Za nas je letošnje praznovanje prvega maja še posebno pomembno. Letos praznujemo 60-letnico ustanovitve avantgarde našega delavskega razreda, 60-letnico Komunistične partije Jugoslavije, obenem pa 60-letnico ustanovitve revolucionarnih sindikatov Jugoslavije in 60-letnico ustanovitve Zveze komunistične mladine Jugoslavije.

Z zmago revolucije in z zmago v sporu z informbirojem smo Jugoslovani prešli k razvoju delavskega samoupravljanja in socialističnih samoupravnih demokratičnih odnosov v družbi nasploh in tako postali tvorci najnaprednejših družbenih odnosov na svetu.

Vendar ničesar ne nastaja samo po sebi. Karkoli smo dosegli v materialni proizvodnji, je plod napornega dela in velike mere samoodpovedovanja. V sleherni stavbi, v vsakem stroju in napravi, v vsaki toni premoga, v vsaki kilovatni uri električne energije je del našega neposrednega ali posrednega živega dela. Toda pri snovanju samoupravnih odnosov, pri uresničevanju ustavnih načel in zakona o združenem delu nam marsikje delo poteka še prepočasi. Morda tudi zato, ker se je lažje dogovoriti za fizično delo, kakor pa spreminjati osebnostne kvalitete in navade.

Oblikovanje človekovih lastnosti je gotovo težko. Vendar lastnosti človeka bistveno posegajo v medsebojne odnose, zato je pred nami še veliko napornega dela. Delavski razred je v svojem bistvu revolucionaren in smel, zato ne gre vedno in povsod meriti njegovo strpnost.

Ko tokrat govorimo o našem lepem in bogatem PRVEM MAJU, storimo vse, da bo zares lep in srečen za vsakogar tudi v prihodnje. Naj bodo pred nami skrbi za tiste, ki čakajo na stanovanja. Mislimo na zdravje, na varovanje tega najdražjega pogoja za delo in človekovo srečo. Mislimo na bogatenje človekovega duha; na kulturo, na izobraževanje.

Prizadevanja za uresničevanje naših skupnih hotenj moramo nadaljevati. Prenašajmo napredna koristna spoznanja na mlade rodove. Prenesimo v njihove vrste ponos na delo in rezultate borb in bojev starejš generacij. Tako bo rasla ljubezen do naše socialistične demokratične samoupravne domovine Jugoslavije. Hkrati bo rasla stalna pripravljenost za obrambo naših z žrtvami in delom ustvarjenih pridobitev.

Za naš praznik si pripnimo rdeč nagelj. Pripnimo si ga ponosni na našo skupno srečo ...

Stane Žula

POGOVORI Z NAŠIMI DELAVCI

Portret Miše Skornška

Naši kraji in ljudje so med seboj tesno povezani. Kdo bi vedel, kaj vse vpliva na to ... Niti, ki jih povezujejo, segajo v vse pore vsakdanjega življenja. Morda kaže v tem iskati odgovor, zakaj se na nekem področju med drugim pojavlja tudi zelo pogosto en sam priimek. Tak priimek najdemo že kar pri nas doma - na zahodu Šaleške doline, ki se končuje v Skornem in naprej v Penku ... Gre za priimek Skornšek, torej!

Skornški živi jo v Šoštanju in Družmirju, pa tudi v Lokovici, v Ravnah nad Šoštanjem in v zaselkih okoli teh krajev. Ljudje tod vedo povedati, da je Skornškov rod tako trdoživ kakor dolina, v kateri živi. In še eno posebnost ima: kolikor daleč nazaj se spomnijo, vedno znova so Skornške srečevali v rudarskih oblekah. Biti v tem rodu rudar, je nekaj samo po sebi umevnega - pomeni tradicijo, ki jo Skornški ne prekinjajo. Le takrat se ta tradicija prekine, ko vmes poseže višja sila. Pa še takrat ne povsem ...

- - -

"Nikar ne napiši, da se Skorno imenuje po nas, Skornških. Kaj se po kom imenuje, naj povedo zgodovinarji!" mi reče Mišo in se zlekne na stol v ateljeju, kjer se pogovarjava.

- Kdo si, Mišo Skornšek?

"Kdo sem? V delovni organizaciji TE Šoštanj sem receptor, doma pa mož in oče. Tudi likovnik sem v prostem času, ljudje pa mi prisojajo še to in ono."

- Poznam te kot šaljivca. Srečen človek moraš biti?

"Tudi to mi ljudje pripisujete, vem. Nič ne oporekam tej trditvi; humor mi je vračal moč takrat, ko je vse drugo odpovedalo."

- O ugankah govoriš. Kaj hočeš reči?

"Pet otrok nas je bilo pa oče rudar in mati gospodinja - ki je kar naprej hitela sem ter tja za priložnostnim delom. To je bila moja družina. Oče se je potem, ko so ga pred vojno v velenjskem rudniku odpustili, zaposlil v rudniku Zabukovica. Vsako soboto se je vračal peš v Lokovico, kjer smo živeli v vini čarski baraki; z mamo sta jo kupila za tristo dinarjev ... Med potjo domov je oče po sadovnjakih za nas najmlajše večkrat nabral sadja. Otroci pravzaprav velikega pomanjkanja nismo čutili, saj niti vedeli nismo, da drugje živijo boljše. Šele mnogo let pozneje sem začel opažati, kako krivičen je ta svet ..."

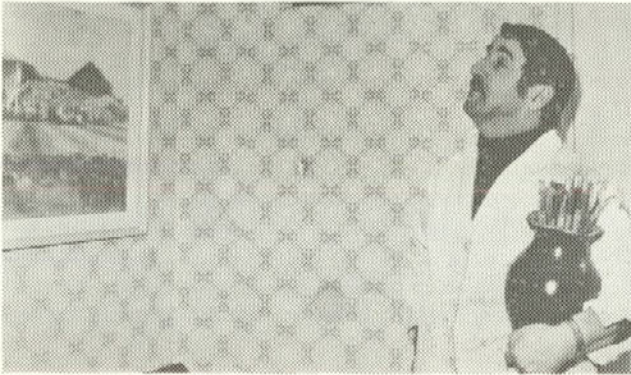
- V začetku druge svetovne vojne si dopolnil trinajst let. Kako si dojemal vojne strahote, ki te gotovo niso obšle?

"Nisem jih dojemal ... Kako naj bi dojel vsebino rde-

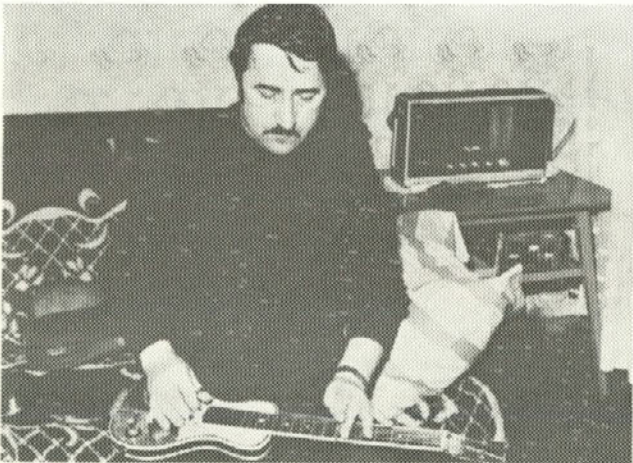
čih plakatov, ki so oznanjali, da so bili ustreljeni moji sosede, nekoliko starejši prijatelji, znanci ...? Spoznal sem le to, da je vojna nekaj, kar človeku onemogoči, da bi bil res še človek ..."

- Nekoč si mi pripovedoval, da ti je vojna vzela zdravje. Kako je že prišlo do tega?

"Kdo ve, če je bila vojna odločilna za mojo kasnejšo bolezen in invalidnost! Nedvomno pa je res, da mi je zdravje močno najedel tale dogodek med vojno! ... Nekega poznega decembrskega večera štiriinštiridesetega leta sem vodil Tomšičevo brigado iz Lokovice proti Graški gori, iz zgodilo se je, da smo na prehodu čez železniško prago Velenje - Celje, v neposredni bližini današnje tovarne za izdelavo elektrofiltrskih elementov, padli v zasado. Jaz pa takrat v trenutni zmedenosti, ko je zaropotalo, nepremišljeno skočim stran in padem do vratu v kotanjo polno vode. Pravzaprav pa tudi videti nisem mogel, da je tam voda, saj je bila nad njo tanka plast ledu. Kakor koli že, ko so me pozneje potegnili iz vode, se mi je premočena obleka skoraj v trenutku spremenila v leden oklep. Spričo tega pa sem kljub temu, da sem jo po ukazu fantov kmalu po najbližji poti ubral domov, staknil pljučnico in pozneje še gripo. Posledica obojega pa je bila krvavitev pljuč, zaradi katere sem se le s težavo toliko pozdravil, da sem dočkal osvoboditev."

Upodabljanje in muziciranje - to je za našega Mišo eno!

- Kako je bilo po vojni?

"Zmagoslavje ob osvoboditvi je bilo kratkotrajno. Z vsemi silami smo se lotili obnavljanja porušene domovine. Devetinštiridesetega, ko je bil pritisk inform biroja največji, sem delal v mladinski delovni brigadi 'Miha Marinko' v Kokri pri Kranju. Kot brigadni kulturni referent sem tekal pred brigado in igral na harmoniko, ko smo odhajali v kamnolom drobit kamenje in potem, ko smo se vračali v tabor. Tedaj nismo poznali tekmovanja za udarniško značko, ampak le bitko za čim večje število napolnjenih vagonov z materialom za izgradnjo avtoceste Ljubljana - Beograd ... Po vrnitvi iz brigade domov sem se vpisal v glasbeno šolo in se v začetku šolanja preživljal kot muzikant na veselicah in podobnih drugih prireditvah. Vendar tak način življenja me je kmalu znova priklenil na posteljo. Ponovila se mi je stara bolezen na pljučih; in moje zdravstveno stanje je bilo sila resno. Osemindvajset mesecev sem preležal v Topolšici, sedem let pa sem se nato zdravil doma ... Da smo lažje živeli, sem honorarno poučeval kitaro, vmes pa sem tudi kaj narisal. Mislim, da v to obdobje segajo tudi začetki mojega likovnega ustvarjanja, ki so mi poleg muziciranja bili edino netilo volje do življenja v hudi boleznini.

- Poleg navadne kitare in harmonike igraš tudi kontrabas, havajsko

kitaro in malo tudi klavir. Kateri od teh instrumentov ti je najljubši?

"Kadar se roka ne more odločiti za slikanje, takrat sedem k havajski kitari. Ta je moj najljubši instrument. Velika škoda je, da ljudje ne poznajo vseh možnosti tega glasbila ..."

- Torej ti muziciranje pomeni nekakšno dopolnilo likovnega izražanja?

"Nikoli nisem razmejeval svojega osebnega odnosa do obojega ..."

Zdi se mi, da gre le za logično dopolnjevanje enega z drugim ..."

- Kljub temu pa večji del časa namenjaš likovnemu ustvarjanju?

"Res je. Od prvih poizkusov naprej me je globlje privlačilo upodabljanje. Morda tudi zaradi spodbud sedaj že pokojnega likovnika, našega rojaka iz Zavodenj - Ivana Napotnika; pozneje pa še spodbud njegovega prijatelja, akademskega slikarja Božidarja Jakca ... 'Fant,' sta mi rekla, 'oko imaš ostro za opazovanje življenja okoli sebe in za mešanje barv.' ... Morda sem resda bolj priklenjen na socialno tematiko, ki jo običajno upodabljam z oljnatimi barvami, zadnje čase pa tudi s temperami. Slikanje s temperami je po eni strani zahtevnejše, saj tempere ne dopuščajo nobene napake, po drugi strani pa je delo z njimi prijetnejše, ker nimajo tistega težkega vonja oljnatih barv."

- Ko gledam tvoje slike, razobešene po stenah ateljeja, se mi zdi, da prevladujejo temnejše barve. Še na tisti, ki prikazuje spravilo sena ob jezeru, sončni žarki z nerazločljivo težo pritiskajo na pokošeni travnik in na kopice sena. Je morda to slabo prikrito brezupje?

"Tvoje zapažanje je pravilno, čeprav mislim, da v vsebini mojih del ne gre za slikanje povsem brezupnih situacij. Če naj bo likovno delo obarvano socialno, je pač nujno, da se spopadi prikažejo z ustrežno barvo in tehniko; veseli toni pri tem ne pridejo v poštev."

- Tudi Šaleško dolino na tvoji sliki pritiska nepojasnjena teža!

"Kot sem ti že povedal, živim v Šaleški dolini že petdeset let. Prehodel sem že vsak njen kotiček, in lahko mi verjameš, da jo dobro poznam in da ga ni, ki bi bil bolj vesel njenega skokovitega razvoja po vojni, kot sem ga jaz. Vendar pri tem ni mogoče spregledati tudi negativnih stranskih učinkov razvoja. Najhujši, denimo, se kaže v spreminjanju konfiguracije doline na račun odkopavanja premoga ... Trideset let sem že ribič in tako se spominjam, da je bilo spodnje jezero pri 'Avtoparku' SOZD REK Velenje, imenovano tudi Plevonovo jezero, nekoč izredno bogato z ribami. Včasih je bil kakšen dan, ko trnka še dobro nisi spustil v vodo, pa je riba že 'prijela'. Potem pa se je zgodilo, da so ribe nekega dne splavale na površino jezera z navzgor obrnjenimi trebuhmi ... Hudo žalosten pogreb smo imeli ribiči takrat. S koši smo zajemali to, kar smo pozneje zagreblili na obali jezera ... Od takrat je to jezero, ki ga je za več kot osemdeset hektarov, povsem mrtvo. Odplake iz TE Šoštanj so naredile svoje ... Dvomim, da naša družba zna ceniti davek, ki ga plačujemo v Šaleški dolini za električno in toplotno energijo, ki jo dajemo ... No, sedaj veš, kaj vpliva na ton mojih pokrajinskih slik."

- Ukvarjaš se tudi s slikanjem portretov, in kar je najbolj zanimivo - tudi karikatura ti ni tuja. Kaj te sili v taka nasprotja v tvojem likovnem upodabljanju?

"Nič nasprotuj o čega si ni v tem! V slikah izpovedujem, kar vidim in kakor vi dim. S karikaturo pa poizkušam na šaljiv način opozarjati na napake, ki jih vidim. Mislim, da se eno z drugim lepo dopolnjuje ... Sprašuješ me tudi o slikanju portretov ... Domišljav bi bil, če bi rekel, da delam dobre portrete. Pri nas je veliko slikarjev, med njimi pa - dobro veš - le nekaj dobrih portretistov. Upam pa, da bom s poglobljenim študijem portretiranja tudi jaz dosegel v prihodnosti še kaj več. Torej s svojim delom še nisem zadovoljen!"

- - -

Med najinim pogovorom sem ves čas nekaj pogrešal; veliko je povedal Mišo Skornšek, vendar je nekaj manj k a l o ... Šele precej ur pozneje se doumel, kaj sem pogrešal: med najinim pogovorom se Mišo skoraj ni nasmehnil. Tudi nič "okroglega" ni povedal, čeprav ga po tem pozna toliko ljudi. In zakaj ne? Morda zato, ker so se tokrat spomini na težko življenje, ki pri večini ljudi ostajajo skriti, razlili čez rob in tako zamorili Miševo znano prikupno vedrino ...

POGOVORI Z RACIONALIZATORJI
IZ NAŠIH DELOVNIH ORGANIZACIJ

(Nadaljevanje začelih pogovorov
v 11. številki Informatorja)

Odgovarja Jože URANJEK,
racionalizator iz ESO,
TOZD Strojni obrati, po
poklicu strojni delovodja

... "Naša racionalizacija omogoča tisto, kar so mnogi mislili, da ni izvedljivo: hladno krivljenje TH vijakov za spono ločnega jamskega podporja! Ekonomski prihranek je velik. Poleg znatnega prihranka pri porabi energije - saj naša stiskalnica je samo 50-tonska - je pri njej potreben samo en delavec - namesto treh, kolikor jih je bilo potrebnih pri 'vročem' krivljenju vijakov."

- Če prav razumem, je torej orodje za krivljenje vijakov na tej stiskalnici srž celotne racionalizacije? "Res je. In prav to orodje je delo naše skupine, stiskalnico pa sem v celoti konstruiral sam."

- Pa sedaj? Pripravljaš še kakšno racionalizacijo?

"V fazi preizkušanja imam napravo za serijsko krivljenje plaščev za boilerje. Za inovacijo je še nisem prijavil ... V mislih pa imam še eno pomembno izboljšavo, vendar o njej še ne kaže govoriti. Nema lokrat se namreč zgodi, da je zamisel odlična, ekonomski proračun tudi ugoden, racionalizacija pa potem v praksi ne dá pričakovanih rezultatov ..."

- Gotovo imaš tudi bogate izkušnje s postopkom za prijavljanje racionalizacij. Kaj meniš o delu komisije za inovacije v vaši delovni organizaciji, v ESO? "Z delom komisije sem zadovoljen. Mislim, da dela dovolj hitro, njeni člani pa tudi radi pomagajo, če potrebuješ pomoč. Tak odnos do racionalizatorstva imajo tudi naši vodilni delavci, bodisi v delovni organizaciji kot celoti ali v naši temeljni organizaciji, v 'strojnih obratih' ... Manj spodbudni pa so kriteriji, po katerih nagrajujemo inovacije. Recimo, ne zdi se mi prav, da se višina nagrade z večanjem ekonomskega prihranka manjša; poleg tega pa so prenizke tudi enkratne nagrade. To ne vpliva spodbudno na racionalizatorje. Z drugimi besedami povedano: ne spodbuja ravno njihove želje po ustvarjanju. Kako naj si sicer razlagam to, da manjših racionalizacij - recimo pri stružnicah - ki po pregovoru 'Kamen na kamen palača!' pospešijo delovni proces-delavci ne prijavljajo ... Bolj se jim splača, da presežejo normo in si tako izboljšajo osebne dohodke; namesto da bi si zamislili in prijavili kakšno izboljšavo."

- - -

Tako o delu, načrtih in o spodbudah za razvijanje inovacijske dejavnosti sodi Jože Uranjek iz naše delovne organizacije Elektrostrojna oprema ...

Odgovarja Stane PETAUER,
racionalizator iz EFE, po
poklicu strojni delovodja

- Vi ste vodja strojnega vzdrževanja v delovni organizaciji Elektrofitrski elementi, EFE, in obenem znan racionalizator. Povejte nam, prosim, na kratko, katere so vaše dosedanje uresničene izboljšave!

"Pred več leti, že kakšnih pet let pred začetkom izgradnje TE Šoštanj III, je bila med pomembnejšimi mojimi racionalizacijami tista, ki je omogočila pnevmatski odjem elektrofitrskega pepela v TE Šoštanj za potrebe naše proizvodnje. V poznejšem obdobju pa sem poskrbel za več izboljšav pri Kellerjevi avtomatiki v naši tovarni; to je pri avtomatskih napravah za prekladanje naših EF zidakov pred in po sušenju v sušilnih komorah. Toda teh izboljšav nisem prijavil. Menil sem, da spadajo v okvir mojih rednih delovnih nalog."

- Ali mislite, da delavci znajo razmejevati racionalizacije, ki spadajo med naše redne delovne naloge, od racionalizacij, ki pomenijo prekoračitev naših delovnih obveznosti in odgovornosti?

"Dogaja se, da si pravilnik o novatorstvu marsikdo rad po svoje razlaga. Kljub temu pa je vsakomur lahko jasno, kaj sploh je inovacija in kje je meja med ustvarjenimi inovacijami v okviru rednega dela in izven njega."

- Kakšen pravilnik o inovacijah imate v vaši delovni organizaciji?

"Zaenkrat imamo še vedno starega; tistega, ki smo ga sprejeli še kot delovna enota prvotnega rudnika lignita Velenje; pred ustanovitvijo REK Velenje. Vendar v načrtu imamo pripravo novega akta za to dejavnost; še prej pa moramo ustanoviti svojo komisijo za inovacije. Slednje za nas ne bo lahko, saj je naša delovna organizacija mala in po strukturi zaposlenih takšna, da bomo težko zagotovili ustrezno sestavo te komisije."

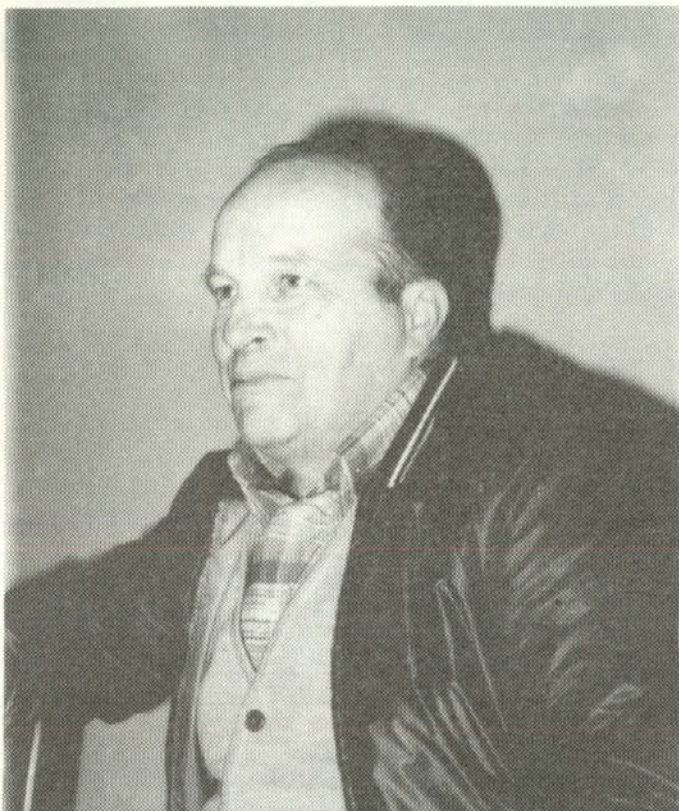
- Torej sedaj ne morete prijaviti in po vseh pravilih obravnavati in uveljaviti kakšnega predloga inovacije?

"Najprej naj povem, da prav te dni v naši tovarni preizkušamo mojo tehnično izboljšavo pri polžasti stiskalnici. Originalna konstrukcija te stiskalnice namreč ne prenese tako velikih pritiskov, kot jih pri nas mora. Posledica tega pa je, da se pogosto zdrobi kak ležaj v stiskalnici. In to, upam, bomo z mojo izboljšavo lahko preprečili. Torej racionalizatorstvo v naši delovni organizaciji kljub temu, da nimamo najbolj ustreznega pravilnika o inovacijah in komisije za inovacije vendarle ni zastalo. In to ne nazadnje tudi zaradi tega, ker med vodstvenimi in poslovnimi delavci v naši delovni organizaciji vlada precejšen interes za novatorstvo in inovacije. Pri tem imam v mislih interes za uveljavljanje vseh vrst izboljšav in novosti - tudi takih, ki prej kot velike ekonomske prihranke omogočajo olajšanje dela naših delavcev, saj to je pri nekaterih naših delih še kako potrebno."

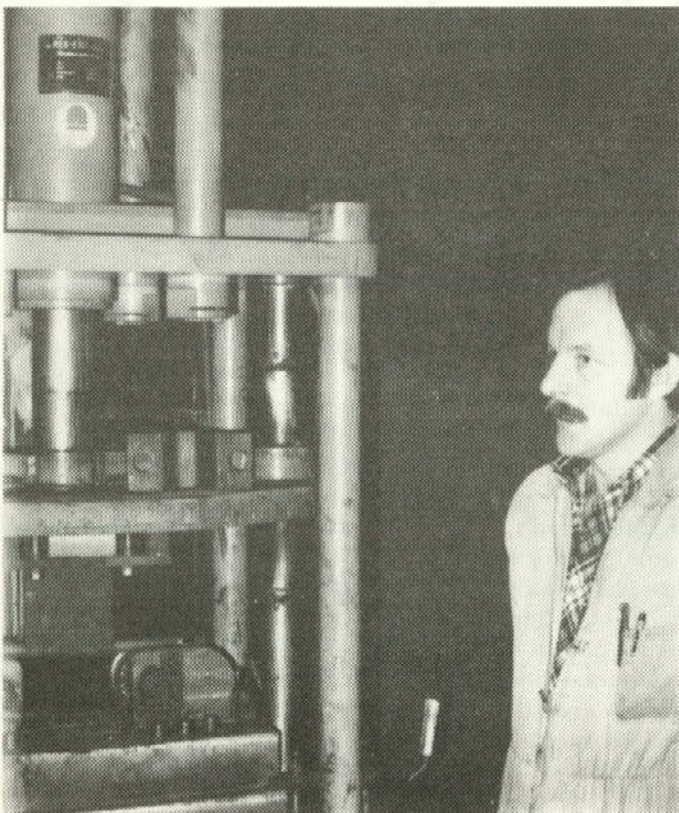
- Ali imate kakšno pripombo glede sedaj veljavnih določb o višini nagrad za inovacije?

"Za inovacije, pri katerih je mogoče zlahka ugotoviti sorazmerno velike ekonomske učinke, so nagrade prenizke. In tudi druge inovacije pri nas, v naših OZD in

drugod, nagrajujemo premalo spodbudno. To pa je po mojem mišljenju tudi razlog, da smo v Jugoslaviji po številu inovacij še vedno zadnji v Evropi!"

Racionalizatorja Stane PETAUER (Zgoraj!) in Jože URANJEK

Strojni inženir Vinko GOSTENČNIK, vodja službe strojnega projektiranja in priprave dela v elektrostrojnem sektorju "skupnih služb DO RLV", o ključnih poslovnih in tehnoloških problemih proizvodnje premoga v našem rudniku

"Rakave rane proizvodnje premoga v našem rudniku so premalo skrbno gospodarjenje z repromateriali, nezadovoljiv izkoristek razpoložljive jamske mehanizacije in omejene možnosti za nadaljnjo modernizacijo odkopne fronte!"

V preteklem letu prvotnega letnega proizvodnega plana v RLV niste povsem realizirali, kajne?

Res je, nismo ga povsem realizirali, in to zaradi požara v jami 26. julija. Požar nam je namreč poleg ogromne materialne škode povzročil velike zastoje v proizvodnji premoga, ki so terjali rebalans, popravek prvotnega letnega proizvodnega in s tem seveda tudi finančnega načrta jamskih temeljnih organizacij rudnika.

Popravljeni letni proizvodni načrt pa so naši jamski delavci spričo izredne delovne zavesti in prizadevnosti do konca leta celo preseгли. Torej smo lanskoletno proizvodno nalogo vendarle kar dobro opravili.

Kako ocenjujete gospodarjenje z osnovnimi sredstvi in repromateriali v jamskih temeljnih organizacijah?

Rečem lahko, da z osnovnimi sredstvi gospodarimo precej boljše kot z repromateriali - kolikor je sploh mogoče govoriti, kako s čim gospodarimo v naših jamskih temeljnih organizacijah. Vedeti je namreč treba, da so stroji in naprave v našem rudniku izpostavljeni skrajnim obremenitvam petnajst do dvajset ur na dan; ali pa kar cel dan, če poleg obratovanja upoštevamo težavne geološke razmere v naših odkopnih poljih ...

Toda kljub temu izrečena ocena brez dvoma drži, saj smo lanski plan stroškov rudnika za repromaterial - brez všteti stroškov za repromaterial, ki jih je terjala sanacija požara - prekoračili približno za 500 milijonov starih dinarjev. Pri tej prekoračitvi je udeležena tudi temeljna organizacija "Jamska mehanizacija", saj je svoj plan tovrstnih stroškov preseгла kar za 23 odstotkov.

Kje so vzroki za to?

Prepričan sem, da je eden od vzrokov premalo poznavanje cen posameznih repromaterialov; na primer objemk ločnega podporja, vijakov in matic vijakov za objemke ločnega podporja, raznih toporišč, ročajev

in podobnega ...

(Op. ur. - O cenah omenjenih repromaterialov smo v nabavni službi zvedeli tole!

Originalne objemke uvoženega jeklenega ločnega podporja iz Čehoslovaške socialistične republike niti niso preveč drage. Dobimo jih namreč skupaj z loki in po isti ceni kot loke. To je - vsaj zaenkrat še - po ceni 1 100 starih dinarjev za kilogram celotnega tovara.

Torej je za kompletno tako objemko (kovinski pas z dvema vijakoma in maticama), ki tehta okrog 5,7 kg, treba plačati približno 6 270 starih dinarjev.

Čisto drugačna "pesem" pa je, če objemko ali katerega od delov objemke ločnega podporja v jami izgubijo ali poškodujejo in je treba nadomestek izdelati doma, v ESO ... Takrat pa ne gre več za izdelavo in nabavo tega materiala skupaj z loki, temveč za izdelavo in nabavo izdelkov v sorazmerno malih serijah, ki so zelo drage - saj doma, v ESO izdelani posamezni deli objemke delavce RLV veljajo:

- kovinski pas brez vijakov in matic	15 000 st. din,
- vsak vijak	7 260 st. din in
- vsaka matica	1 942 st. din.

Za kompletno doma, v ESO izdelano objemko pa je treba odšteti kar 23 400 starih dinarjev ali prek 3,7-krat več kot za nabavljeno skupaj z loki v ČSSR.

Pozornosti vredni so tudi izdatki za nasajanje jamskega ročnega orodja!

Cena temeljne organizacije RLV "Mizarska dejavnost" za grobo izdelan bukov topor za jamski zasekač - na primer - je 1 920 starih dinarjev; za topor in nasaditev zasekača na topor pa skupno 4 350 starih dinarjev. To pa ni malo, če pomislimo, kolikokrat je treba zasekače na novo nasaditi tudi zaradi pregrobo, preveč nasilne uporabe, ki je pogosta zlasti pri rudarjih novincih.

Morebiti bo kdo pripomnil, da je cena te storitve ali že cena topora pretirana. Vendar vprašanje je, če je res prehuda. Nasaditev orodja, kot je jamski zasekač ali lopata, ki jo uporabljajo delavci pri premetavanju premoga v jami, namreč terja poprečno 15 minut dela, če zraven računamo še vsa dodatna dela TOZD Mizarska dejavnost pri nasajanju orodja.

Ob tem kaže omeniti še to, da bi cena te storitve bila pri poznanih drugih izvajalcih - izven delovne organizacije je RLV in SOZD REK Velenje - resda nekoliko nižja, vendar na škodo kvalitete opravljene storitve ... Zunanji izvajalci bi lesa za topore prav gotovo ne izbrali tako skrbno, kot ga izbirajo v TOZD Mizarska dejavnost. Poleg tega pa bi orodje nasadili manj zanesljivo. V TOZD Mizarska dejavnost namreč nasaditev orodja okrepijo s tremi malimi zagozdami, od katerih jih vsaka velja 60 starih dinarjev; poznani zunanji izvajalci pa bi nasaditev okrepili le z običajnima dvema lesenima zagozdama.

Torej je zmanjšanje teh izdatkov kakor tudi izdatkov za objemke ločnega jeklenega podporja in vsak drug jamski repromaterial odvisno v prvi vrsti od pazljivosti in gospodarnosti prav vseh jamskih delavcev pri delu ...)

... Saj če bi vsakemu ali vsaj veliki večini jamskih delavcev bilo jasno, koliko izdamo za ta ali oni repromaterial, bi ne imeli opravka s podatki o grozljivih količinah raznih repromaterialov, ki s premogom pridejo na dan v Pesjem in v Prelogah, od tod pa kdaj tudi v mlino za premog v TE Šoštanj, kjer lahko naredijo ogromno materialno škodo.

Kaj vse delavci TOZD Klasirnica in delavci pri mlinih za premog v TE Šoštanj ne odkrijejo v premogu! Po transportnih trakovih pridejo s premogom na svetlo celo jamski vrtni strojčki, jekleni stropniki klasičnega odkopnega podporja, deli hidravličnega odkopnega podporja, kosi raznih verig in podobno. Matic vseh vrst, vijakov in drugih manjših železnih predmetov pa od časa do časa - zaradi pokvarjenih ali preobremenjenih magnetnih lovilcev ob transportnih trakovih - uide cel kup tudi v elektrarno ...

Ste že razmišljali o tem, da bi delavce, ki lahko neposredno vplivajo na zmanjšanje porabe repromateriala, za to nagrajevali?

Izkušnje kažejo, da je to zelo težko. Precej lažje je to pri osnovnih sredstvih, kjer - recimo - že dolgo velja, da morajo vsi delavci delovne skupine, ki je očitno zgubila (zakopala) kako stojko, to stojko plačati, medtem ko so delavci tiste delovne skupine, ki tako stojko najde (izkoplje), nagrajeni. Pri repromaterialu pa je to čisto drugače, saj je izgubljeni material v premogu v jami skoraj nemogoče najti; odkrijejo ga lahko šele magnetni lovilci ob transportnih trakovih zunaj jame in delavci TOZD Klasirnica.

Kako pa v RLV uresničujete naloge s področja elektrostrojne dejavnosti, ki se tičejo nadaljnjega mehaniziranja podzemnega dela?

Dobro se zavedamo, da so fizični napori rudarjev in večine drugih naših delavcev že dosegli zgornjo mejo. Vemo, da iz povečanja delovne discipline in še boljše organizacije dela lahko iztisnemo le še za kakšen odstotek večjo produktivnost; da bistveno boljše delovne rezultate lahko dosežemo samo z boljšo tehnično opremljenostjo jame in da moramo zato čimprej preiti na pretežno mehaniziran način odkopavanja premoga. Vendar to terja zelo veliko denarja, ki pa ga nimamo. Zato nas še toliko bolj boli, da morajo naše temeljne organizacije odvajati kar petdeset odstotkov sredstev amortizacije SOZD EGS in da se odvedenega denarja le malo vrne. Mislim, da bi ta denar moral ostati našim temeljnim organizacijam. Na ta način bi bilo mogoče v DO RLV združiti več sredstev za hitrejšo modernizacijo naše odkopne in druge mehanizacije. Če analiziramo starost naše jamske mehanizacije, namreč ugotovimo, da nekateri stroji obratujejo že dvajset do petindvajset let, kar je dandanes vse prej

kot spodbudno, saj večina strojev ekonomsko zastara že v petih letih ...

Ne bo odveč, če ob tem povem, da imamo v našem rudniku trenutno dvanajst pridobivalnih strojev "eickhoff" in da smo naročili še en tak pridobivalni stroj. S temi stroji še kar gre. Mnogo slabša pa je situacija pri hidravličnem podporju. Hidravlično podporje "hemscheidt", ki ga imamo sorazmerno zelo veliko, je že zastarelo. Res je sicer, da so odkopni učinki na čelih s tem podporjem boljši kot na klasičnih čelih, vendar imajo danes v svetu že znatno boljša hidravlična podporja. Tudi proizvajalec podporja "hemscheidt", ki ga zdaj imamo v našem rudniku, je razvil sodobnejše hidravlično podporje. Na to novo podporje računamo tudi mi. Ravno zdaj čakamo na tovor tega podporja, s

"Pričakoval sem to vprašanje..." je dejal inženir Vinko Gostenčnik.

katerimbi mehanizirali 90 metrov odkopne fronte za tako imenovano vertikalno, navpično koncentracijo pridobivanja. Za tovrstno pridobivanje pa nameravamo uporabiti tudi podporje "dowty", ki se je zelo dobro obneslo pri horizontalni koncentraciji pridobivanja, pri kateri sloj odkopavamo strojno do višine 3,2 do 3,5 metra. Priprav na ta poskus smo se že lotili.

Katere vrste hidravličnih podporij uporabljamo zdaj v našem rudniku?

Preizkušali smo mnogo vrst tega podporja, vendar zdaj poleg podporja "dowty" in "hemscheidt" uporabljamo le še nekaj že zastarelega podporja OMKT in OKP, ki ga nameravamo počasi izločiti iz uporabe.

Kakšne pa so trenutne cene hidravličnih podporij?

Cene so zelo visoke. Dolžinski meter podporja "hemscheidt" nas velja danes približno sedemdeset milijonov starih dinarjev, dolžinski meter podporja "dowty" pa nas je že pred dvema letoma veljal petinpetdeset milijonov starih dinarjev ... Še dobro, da imamo za nabavo teh dveh podporij sklenjen s proizvajalcema dogovor, ki nam izdelavo grobe jeklene konstrukcije podporij omogoča doma, v ESO. Proizvajalca teh dveh podporij po tem dogovoru prispevata le načrte za konstruiranje podporij in vse hidravlične naprave.

To je nedvomno precejšnja ugodnost. Kljub temu pa je vprašanje, ali v okviru SOZD REK Velenje res ne moremo razviti domače jamske hidravlike, še vedno aktualno. Zlasti zato, ker se z jamsko hidravliko tako in tako moramo ukvarjati; če ne drugje, pa pri vzdrževanju ...

Pričakoval sem to vprašanje ... Najprej naj povem, da je jamska hidravlika še tako mlada veja strojništva, da o njej do nedavnega niti v šoli nismo veliko zvedeli. Tudi domače strokovne literature s tega področja dolgo nismo imeli. Tako nam ni preostalo kaj drugega, kot da smo vzeli v roke nemške knjige, jih prevedli v slovenščino, nato pa organizirali interne tečaje za naše delavce, ki so imeli prevzeti delo pri vzdrževanju hidravličnih naprav v jami. V ta namen smo na področju temeljne organizacije "Jama Škale" poleg učilnice uredili tudi nekaj delavniških prostorov. V teh prostorih popravljamo hidravlične naprave in zraven razvijamo tehnične rešitve za še boljše opravljanje remontov hidravličnega podporja. Zaenkrat ta način usposabljanja za obvladovanje problematike jamske hidravlike še kar zadovoljuje naše potrebe, seveda pa z njim še zdaleč ne moremo biti zadovoljni. To pa je tudi razlog, da smo se s centrom za izobraževanje v našem kombinatu že začeli dogovarjati za organiziranje tečajev, ki bi omogočili pridobitev osnovnih znanj o vzdrževanju jamske hidravlike tudi našemu nadzorno-tehničnemu osebju.

Kakšen odnos do razvijanja jamske hidravlike ima po vašem mnenju delovna organizacija Elektrostrojna oprema, ki je v precejšnji meri tudi specializirana za zadovoljevanje potreb RLV po izdelavi raznih strojev in naprav?

V delovni organizaciji ESO, Elektrostrojni opremi, si prizadevajo dohiteti razvoj tudi na področju jamske hidravlike. Torej je naša delovna organizacija z njo zelo tesno povezana, vendar pa tako nam kot njim pri manjkuje predvsem strokovnega znanja. Res je sicer, da smo že marsikaj obvladali, vendar večjih rezultatov pri razvijanju jamske hidravlike še nismo dosegli.

Eno ob drugem, predvsem pa visoka cena jamskega hidravličnega podporja, vedno bolj terjaja skrajševanje jamskih čel. Kaj lahko poveste o tem?

V RLV smo o tem že veliko razmišljali ... Res je, da so naši delovni prostori raztreseni na velikem območju in da je zato že pot delavcev na delo in z dela

ponekod precejšen problem. Reci mo, za pot v južno kri-lo zahodnega dela jame Preloge porabijo rudarji kar eno uro, prav toliko pa tudi pri vračanju. Torej jim za delo preostane le šest ur, kar pomeni, da tudi stroji obratujejo največ šest ur v vsaki izmeni ... Se pravi, kolikor več oddaljenih čel imamo, toliko več je tudi izgubljenega obratovalnega časa. Idealno bi bilo, če bi se izmene zamenjavale na čelih. Na ta način bi namreč lahko bistveno skrajšali tudi odkopno fronto, saj bi ob zamenjavanju izmen na čelih izgub delovnega časa skoraj ne bilo. To pa pomeni, da bi čela hitreje napredovala in že pri krajši odkopni fronti dosegala potrebno proizvodnjo in s tem seveda tudi veliko ugodnejšo strukturo celotnega prihodka. Tak način zamenjavanja izmen pa bi seveda terjal spremembo celotnega ciklusa dela in prostega časa. Torej reševanje socioloških problemov, o katerih je bilo govora letos februarja v Velenju, ko so se srečali rudarski strokovnjaki iz vse Jugoslavije, da bi se posvetovali o možnostih boljšega izkoriščanja delovnega časa in mehanizacije v našem rudniku. Tega srečanja, ki je bilo vsekakor plodno, se je - kot veste - udeležil tudi Vinko Hafner, predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije.

Dejavnost temeljne organizacije RLV "Jamska mehanizacija" je nedvomno še vedno močno povezana z dejavnostjo temeljne organizacije RLV "Jamski transport", čeprav sedaj mineva že leto dni, odkar sta se ti dve TOZD formirali iz prej enotne temeljne organizacije "Jamska mehanizacija in transport"?

Res je. Reči pa moram, da je njuno delo zdaj nekoliko težje kot prej, ko sta bili še ena operativna enota. In sicer zato, ker je prej kadrovske probleme bilo mogoče reševati bolj enostavno. Pravzaprav pa se lahko o tem pogovorite kar z delavci teh dveh TOZD ... V zvezi z vašim vprašanjem naj povem le še to, da operativne težave teh dveh TOZD izhajajo iz izredno neugodnih geoloških razmer v našem rudniku. Kadrovske težave, ki jih imajo precej zlasti v TOZD Jamski transport, pa izhajajo iz še premalo dorečenega statusa transportnih delavcev. Slednje se kaže že v tem, da strokovnemu usposabljanju delavcev "Jamskega transporta" ne namenjamo toliko skrbi kot strokovnemu usposabljanju drugih jamskih delavcev.

Verjetno imajo tudi v "Jamski mehanizaciji" kadrovske probleme?

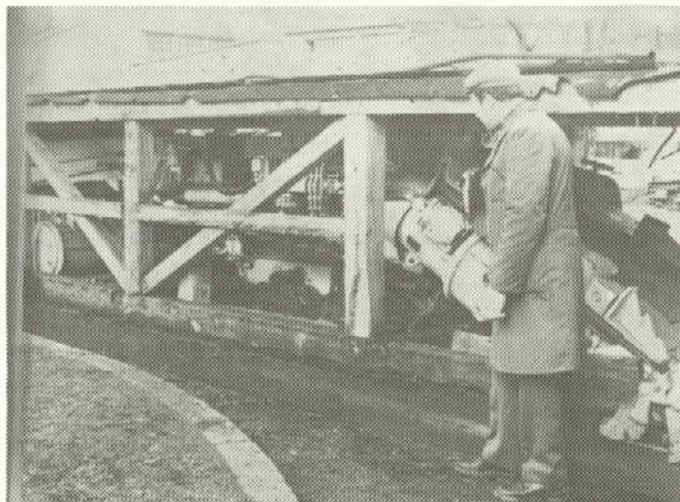
Seveda jih imajo ... Zadnje čase je v tej TOZD fluktuacija delavcev resda nekoliko manjša kot v drugih jamskih temeljnih organizacijah RLV, še vedno pa je občutna. Posebno ključavničarjev in električarjev jim primanjkuje, v zadnjem obdobju pa tudi nekaj nadzornikov. Še težje kot kvalificirane električarje, ključavničarje in nadzornike pa pridobijo inženirje, ki jim jih tudi primanjkuje... Zakaj jih privabijo še težje, vprašujete. Zato, ker jim drugod lahko zagotovijo boljše delovne in življenjske razmere!

Omenili ste, da je fluktuacija delavcev temeljne organizacije "Jamska mehanizacija" nekoliko manjša. Kako si to razlagate?

Mislím, da gre zahvala predvsem boljši kadrovski politiki. Pred sprejemom se v tej TOZD z delavcem pogovorijo. Povedo mu, kakšno delo je v TOZD in v kakšnih razmerah bo delal. To je vsekakor potrebno, saj po mojem mišljenju delavci odhajajo od nas predvsem zato, ker jih nismo pravočasno in objektivno seznanili z delovnimi razmerami, ki jih čakajo v jami.

Nedvomno bova v temle razgovoru marsikaj izpustila. Vendar to naj ne bo inovacijska dejavnost, kjer posebno temeljna organizacija "Jamska mehanizacija" dosega vidne rezultate tako po kvaliteti kot številu prijavljenih inovacij. Povejte, prosim, kako to, da je ravno ta TOZD tako uspešna na področju inovacij!

Menim, da je že narava del v TOZD "Jamska mehanizacija" taka, da delavce sili v neprestano snovanje novih tehničnih rešitev in izboljšav. Vendar to ne velja za vse delavce v tej TOZD, temveč predvsem za tiste, ki delajo v delavnici, zunaj jame. Drugi delavci v tej

Nadzornik remontnih del Ludvik HRIBAR ob eni od najnovjših pridobitev RLV - uvoženem jamskem napredovalnem stroju, vrste GPK, iz Sovjetske zveze

TOZD, jamski, imajo namreč manj možnosti za snovanje in uresničevanje novih tehničnih rešitev in izboljšav. Toda novi pravilnik naše delovne organizacije o izumih, tehničnih izboljšavah in koristnih predlogih bo takšen, da bo za novatorstvo spodbudil tudi jamske delavce RLV ...

Pogovarjal se je Bojan Ograjenšek.

TE ŠOŠTANJ IV NAŠE DELO - NAŠ PONOS

Termoelektrarna Šoštanj IV, trenutno največja elektroenergetska proizvodna enota v naši državi, že eno leto uspešno proizvaja električno energijo. Poizkusno

je pričela obratovati že mnogo prej, vendar slovesna predaja elektrarne svojemu namenu in v roke delavcem TE Šoštanj je bila 28. aprila lansko leto, ob dnevu ustanovitve Osvobodilne fronte in prazniku dela, 1. maju.

Ta slavnostni dan je za vse delavce TE Šoštanj in REK Velenje, posebno pa za osebje novega bloka, bil tudi dan prevzema velike odgovornosti. Delavci pri novem bloku so resda od vsega začetka sodelovali s predstavniki tujih firm, ki so bile glavne izvajalke izgradnje bloka, vendar s tem dnem je vsa skrb za uspešno obratovanje tega velikega proizvodnega objekta prešla nanje.

Izkazano družbeno zaupanje za opravljanje te odgovorne delovne naloge je osebje novega bloka skupaj z drugimi delavci TE Šoštanj tudi upravičilo. Vse dosedanje delo v TE Šoštanj IV seveda ni potekalo brez težav, zapletov in napak, kljub temu pa so delavci TE Šoštanj dokazali, da so sposobni gospodarno izkoriščati ta tehnično izredno zahteven gospodarski objekt.

Toda povrnimo se za štiri, pet let nazaj - v čas, ko so se pričele priprave na izgradnjo te velikanke, saj so se ravno takrat zakoličevali temelji, brez katerih ne bi bilo lanskoletne slovesnosti in uspehov, s katerimi se lahko zdaj upravičeno ponašamo!

V začetku šestdesetih let so premog kot vir energije pričeli marsikje vse bolj zapostavljati. Zaradi tega je bila že graditev tretje faze TE Šoštanj negotova, in le z največjimi naporji celotnega kolektiva TE Šoštanj in RLV je bilo mogoče doseči, da je bila tretja faza zgrajena. Takrat jih je veliko mislilo, da je s tem izgradnja šaleškega energetskega bazena sklenjena. Toda nadaljnji razvoj je pokazal, da je premog poleg voda še vedno najcenejši vir za pridobivanje električne energije. S tem, in pa z veliko električno krizo v sedemdesetih letih, se je prižgala zelena luč za izgradnjo TE Šoštanj IV. Že v letih 1970 - 1972 so bile izdelane prve študije glede lokacije, vpliva na okolje in drugo, poleg tega pa se je pričela pripravljati razpisna dokumentacija. V letih 1973 in 1974 se je vzporedno z izbiro glavnega dobavitelja razčistila tudi problematika o vplivu objekta na okolje. Firma KWU iz ZRN je prevzela graditev celotnega objekta "na ključ". Poleg glavnega dobavitelja - KWU, v združbi s firmo Sulzer iz Švice, pa se je v izvajanje izgradnje vključilo tudi veliko število jugoslovanskih gospodarskih organizacij.

Naloge investitorja objekta je prevzela takrat še temeljna organizacija TE Šoštanj, znotraj nje pa v ta namen organizirana samostojna delovna enota z vsemi potrebnimi službami za izvajanje investicije.

Praden so se v februarju 1975 pričela gradbena dela, je bilo treba zgraditi nove delavnice, obrat družbene prehrane, več stanovanj, nov obrat EFE in drugo. Poleg tega je bilo treba sprejeti sporazum o pomoči TE Šoštanj pri reševanju vodnogospodarske problematike in graditvi nove toplovodne kapacitete.

Dela na gradbišču so potekala skoraj brez zamud, tako da je bil že v marcu 1977 opravljen tlačni preizkus kotla, že v novembru 1977 pa se je pričelo preizkusno

Udeleženci slovesnosti v TE Šoštanj lani 28. aprila ...

TE Šoštanj IV v igri svetlobe, hitrosti, zrcala in senc

Udeleženci slovesnosti v TE Šoštanj lani 28. aprila ...

obratovanje - s tem, da je bila nova elektrarna prvič priključena na omrežje 380 kV že v septembru.

Pri izgradnji tega velikega objekta je bila posvečena velika pozornost tudi varstvu okolja. V ta namen so bile že pred začetkom izgradnje izdelane obširne ekološke študije. Na osnovi teh študij je bilo določeno, da mora znašati višina dimnika 230 metrov in stopnja izločanja pepela v elektrofiltrih vsaj 99 odstotkov - nazadnje pa je bila sprejeta odločitev za 99,7 odstotka. Poleg tega je bilo določeno, da se morajo v hladilni stolp vgraditi lovilci vodnih kapljic za zmanjšanje rosenja okolice stolpa na najnižjo možno mero.

Vsi ti ukrepi so se ob pričetku obratovanja IV. faze tako dobro obnesli, da je v letu 1978 prišlo do vgraditve lovilcev kapljic še v stare hladilne stolpe in do zamenjave elektrofiltrov pri I. in II. fazi.

TE Šoštanj IV je s svojimi 335 MW največji proizvodni agregat v Jugoslaviji, poleg tega pa sodi po opremljenosti med najsodobnejše in najbolj avtomatizirane termoelektrarne na lignit v Jugoslaviji kakor tudi v Evropi in v svetu. V ta blok je vgrajenih okrog 23 000 ton najsodobnejše opreme, in od tega kar 42 odstotkov doma izdelane, kar je največja dosedanja udeležba domače industrije pri izgradnji tovrstnih objektov.

Novi blok je že med poizkusnim obratovanjem proizvedel 162,5 milijona kilovatnih ur električne energije, v letu 1978 pa že nadaljnjih 1 406,8 gigavatnih ur, kar ni dosti manj od planirane količine.

Prvo leto obratovanja novega bloka torej lahko ocenimo za uspešno. To izpričuje tudi podatek, da je blok dosegel povprečno razpoložljivost 85 odstotkov, kar je norma za razpoložljivost tovrstnih blokov iz svetovne strokovne literature.

Najvažnejše pri vsem pa je, da je bil blok do pričetka jeseni '78 usposobljen, da "vozi" s celotno močjo, saj drugače ne bi mogel zadovoljiti nujno potrebo po električni energiji v tem sušnem obdobju. Prav iz tega vidika pa je treba ocenjevati pomembnost izgradnje TE Šoštanj IV v družbeno postavljenem roku.

V prvem letu obratovanja je bila odpravljena tudi večina pomanjkljivosti, ki so se pokazale med preizkusnim obratovanjem bloka in pozneje. Od večjih del je treba omeniti rekonstrukcijo E filtrov in odpepeljevanja ter predelave pri regulaciji in avtomatiki bloka. Izvedene so bile tudi prevzemne meritve, vendar pa trenutno vsi rezultati še niso znani.

Prvo leto obratovanja, številni preizkusi, ki so bili v tem letu izvedeni, ter kontrolni računi in meritve glavnega dobavitelja so pokazali, da so naprave v sklopu bloka bogato dimenzionirane in da je z odpravo nekaterih ozkih grl možno povišati maksimalno trajno moč bloka za 10 MW.

Glede na to, da poteka v mesecu aprilu remont TE Šoštanj IV, ki je vezan na iztek garancije, bodo v tem času opravljeni tudi potrebni posegi za to, da bo ta blok imel po remontu nazivno moč 345 MW.

Kaj menijo o novem bloku delavci, ki pri njem delajo?

Iz izjav vodij bloka Staneta TEPEJA (Na sliki prvi z leve!) in Franca KRAJNCA:

"Novi blok je tehnično dosti bolj izpopolnjen kot bloki prejšnjih faz. Zaradi tega so začetni zagoni tega bloka boljše kot pri drugih blokih in prav tako njegova proizvodna sposobnost. Strežba novemu bloku pa se od strežbe drugim blokom bistveno ne razlikuje, samo lažja je zaradi izpopolnjene avtomatike. Pri vodenju bloka pa je naprav na komandnem pultu bloka, ki jih je treba kontrolirati, več; in še kontrola toplotne komande se opravlja zraven.

Kar se tiče prehoda strežnega osebja k novemu bloku, pa je treba reči, da posebnih težav ni bilo, saj so delavci za strežbo od vsega začetka sodelovali s posadko bloka, ki se je formirala v sodelovanju z glavnim dobaviteljem opreme za blok."

Franjo MAŠEK,
kotlovski strojnik:

"Kotel novega bloka je doslej terjal zelo malo popravil. Zato lahko rečem, da je v primerjavi s kotlom III. faze brezhiben. Kar je bilo drobnih napak, jih je v garancijskem roku odpravil dobavitelj kotla, nekatera popravila pa bomo opravili še sedaj, ko poteka remont.

Nasploh lahko rečem, da je kotel zelo elastičen, saj

se lahko brez velikih težav prilagaja naglim spremembam obremenitve.

Še tole naj povem!

Vsak, ki dela ali bo kdaj delal pri tem bloku, naj se zaveda izrednega pomena tega bloka zase, kot delavca TE Šoštanj, in za celotno našo družbo ter v skladu s tem velike osebne odgovornosti za pravilno strežbo bloku."

Še mnenje diplomiranega elektroinženirja Franca SLAVIČA, tehničnega vodje TE Šoštanj:

"Enoletno obratovanje bloka 5 je zadovoljivo. Kljub otroškim boleznim, ki jih je blok doživljal v lanskem letu, je proizvedel 1 406,8 GWh električne energije in tako svoj letni plan izpolnil v višini 94,7 odstotka. Osnovni vzrok za manjšo proizvodnjo od planirane je bila manjša angažiranost bloka zaradi ugodne hidrologije skoraj med celim letom; razen v novembru in zimskem času, ko smo mesečne plane bloka občutno presegli. Izredno energetska suša v novembru je v glavnem pokrila ravno čezplanska proizvodnja bloka 5. Tako je blok kljub temu, da je v lanskem letu komaj shodil, dosegel letno obratovalno pripravljenost 83,5 odstotka. Teh rezultatov ne morejo in ne smejo zasenčiti in razvrednotiti niti res številne nepredvidene zadržitve bloka, do katerih je prišlo zaradi izpadov proizvodnje, neg bloka, izpopolnjevanja naprav in tehnologije v sklopu bloka, izvajanja preizkusov posameznih naprav ter priučevanja delavcev za strežbo pri bloku.

Menim, da so komentarji o obratovalnih karakteristikah blokov TE Šoštanj v periodičnih poročilih Elektro gospodarstva Slovenije za leto 1978 predvsem za blok 5 preveč enostranski. Poudarjeni so namreč predvsem izpadi te enote, premalo pa velika regulacijska moč in fleksibilnost bloka ter dober izkoristek pri pretvorbi energije. Enakega mišljenja je večina delavcev TE Šoštanj.

Poudariti želim, da je izgradnja in vključitev bloka 5 v proizvodnjo veliko delo; delo, ki je od vseh, ki so pri njem neposredno sodelovali, terjalo veliko znanja ter fizičnega in umskega napora.

Za lažjo predstavbo elektroenergetskega sistema in vključitve bloka 5 vanj naj navedem tole prisposodbo, ki nam jo je študentom na predavanjih pri predmetu "električne centrale" povedal danes že pokojni profesor Pehani!

Elektroenergetski sistem nam je predstavil kot nato-

vorjen voz, ki ga vleče nešteto vanj vpreženih konjev. Konji pomeni jo posamezne proizvodne bloke, natovorjen voz pa konzum sistema ... Če si torej predstavljamo blok 5 kot konja, ga je bilo treba od začetka preizkusnega pogona ukrotiti, vpreči v voz in naučiti - skupaj z vozniki, delavci - vožnje.

Omenjeni proces, ki mogoče pri konju terja čas enega meseca, pa zagotovo terja pri proizvodnem bloku, kakršen je TE Šoštanj IV, najmanj čas enega leta. Delavci pri bloku - to je delavci s celotnega področja eksploatacije, izkoriščanja bloka; od preizkušanja bloka do strežbe bloku in vzdrževanja bloka - morajo namreč dojeti in doživeti posamezne naprave in tehnologije bloka. To pa prej kot v takšnem času in brez veliko volje in prizadevnosti vseh delavcev pri bloku ni izvedljivo.

Kot mora blok sinhrono, časovno skladno delovati v energetskega sistema, tako namreč morajo tudi delovati elektrarniški delavci pri bloku. Za pravilno obvladovanje takega proizvodnega velikana je potemtakem potrebno timsko delo na vseh področjih delovanja bloka. Potrebno je torej neprestano dogovarjanje. Se pravi, posameznik mora gojiti čut odgovornosti do naprav, soljudi in okolja ..."

Nada Dermol

Za sklep

Delavci TE Šoštanj so zadovoljni tudi s proizvodnimi rezultati bloka 5, pa tudi drugih blokov, v prvem tromesečju letošnjega leta. Zaradi ugodnih hidroloških razmer se večajo tudi zaloge premoga na deponiji, ki po prvi polovici meseca aprila znašajo nekaj čez 382 000 ton. Trenutno pa prek šeststo delavcev izvaja remont bloka 5, ki je po enoletnem obratovanju zapustil soliden vtis. Predvsem hvalijo veliko regulacijsko moč, fleksibilnost in dober izkoristek bloka pri pretvorbi energije.

V pogovoru o teh in drugih zanimivostih pa je tehnični vodja TE Šoštanj Franc SLAVIČ povedal tole:

Kako ste izpolnjevali letni plan proizvodnje v prvih treh meseci h letošnjega leta?

Za prve tri mesece smo v elektroenergetski bilanci planirali proizvodnjo 1 114 GWh (1 milijarda 114 milijonov kWh) električne energije, realizirali pa smo 889,26 GWh, kar je 79,8 odstotka načrtovane količine.

Realizacija pri posameznih blokih je bila različna. Najmanjša je bila pri prvih treh, manj ekonomičnih blokih, in sicer 64,4-odstotna. Tem blokom sledita četrti blok z realizacijo 77,5 odstotka in peti blok z realizacijo 86,8 odstotka.

Iz teh podatkov je razvidno, da plana v celoti nismo izpolnili. To predvsem zato, ker so dispečerske službe SOZD EGS naše proizvodne enote vključevale manj,

kot je bilo planirano. Vzrok tega pa so bile ugodne hidrološke razmere. Z drugimi besedami: zaradi zadostne količine vode so hidroelektrarne proizvedle več električne energije, kot smo predvideli v elektroenergetski bilanci.

Ob tem naj povem še to, da je bila razpoložljivost naših blokov tolikšna, da realizirana proizvodnja pomeni le 69,3 odstotka možne proizvodnje. Dobra četrtnina proizvodnih zmogljivosti TE Šoštanj je torej bila v rezervi.

V prvih treh mesecih letošnjega leta smo za potrebe daljinskega ogrevanja proizvedli tudi 119 GWh toplotne energije, kar je 97,3 odstotka načrtovane količine.

Ugodne hidrološke razmere v prvih treh mesecih in manjša proizvodnja TE Šoštanj od planirane so ugodno vplivale na povečanje zalog premoga... Se bodo te zaloge še povečevale?

Nesporno je, da v Sloveniji premoga primanjkuje. Za racionalno izkoriščenost zmogljivosti TE Šoštanj bi potrebovali letno štiri in pol milijona ton premoga.

Res je, da ga naši rudarji pridobijo precej, res pa je tudi, da ga dobi TE Šoštanj samo štiri milijone ton; kar ga nakopljeje več, pa ga po republiškem razrezu dobijo drugi porabniki, med njimi sta največja "Toplarna" Ljubljana in krška papirnica "Đuro Salaj". Spričo tega smo prisiljeni premog dovažati tudi od drugod, poleg tega pa z njim skrajno skrbno varčevati.

Planirali smo, da bodo v prvem tromesečju letošnjega leta rudarji RLV pridobili za TE Šoštanj milijon 32 tisoč ton premoga, zasavski premogovniki pa 60 tisoč ton premoga. RLV je ta načrt tudi izpolnil in celo presegel, in sicer za več kot en odstotek, iz Zasavja pa smo dobili le 38 odstotkov planirane količine. Vendar v celoti je ta načrt kljub temu realiziran v višini 98 odstotkov.

Ko govorimo, da želimo prihraniti čimveč premoga, mislimo predvsem na količine zalog premoga na deponiji. Ugotavljamo namreč, da bi bila deponija ob realizirani planirani proizvodnji TE Šoštanj za prvo tromesečje 1979 danes prazna... Le na račun ugodnih hidroloških razmer v Sloveniji in uvoza presežkov električne energije iz drugih republik se nam je v prvih treh mesecih letošnjega leta posrečilo prihraniti na deponiji toliko premoga, kot ga imamo danes. A ta količina je še premala, saj moramo v jeseni imeti na deponiji okrog milijon ton premoga, da ga bo dovolj za zimo, ko ga bomo zaradi velikih obremenitev blokov včasih dnevno porabili tudi prek 20 tisoč ton.

Te dni poteka redni letni remont vaše najnovejše, obenem pa tudi največje proizvodne enote. Kaj bi ob tej priložnosti še lahko povedali o obnašanju te enote, to je bloka 5, z močjo 335 MW; pa o stanju drugih blokov?

Omenil sem že, da je bila razpoložljivost vseh naših proizvodnih enot zadovoljiva. Večjih motenj torej ni bilo, razen pri zasutih parovodov sveže pare na bloku 4. Vse druge motnje so bile v normalnih okvirih, tako da smo jih lahko odpravljali sproti. Glede na to pa

nas toliko bolj motijo pripombe, ki jih je SOZD EGS navedla v poročilu za leto 1978. V njem je namreč zapisano, da je bil največ časa v okvari naš največji blok; to je novi blok, z močjo 335 MWh. Zakaj nas to tako moti? Zato, ker je bil ta blok zgrajen celo nekaj pred postavljenim rokom, tako da so številne nepredvidene zaustavitve bloka bile le posledica izpopolnjevanja naprav in tehnologije bloka, izvajanja preizkusov posameznih naprav in poučevanja strežnega osebja. Na drugi strani pa zaradi obratovanja prav tega bloka v Sloveniji skoraj nismo občutili energetske krize lani novembra, medtem ko so jo drugod v Jugoslaviji precej občutili.

In kdaj bo končan remont tega bloka?

Računamo, da bodo delavci, ki izvajajo remont - več kot šesto jih je; med njimi prek tristo iz naše sestavlje ne organizacije, sodelujejo pa še delavci iz Hidromontaže, Metalne, Termike, Gradisa in Vegrada - vsa dela v zvezi z remontom končali do roka. To je do 30. aprila, ko naj bi blok začel poizkusno obratovati.

Kaj pa remont drugih blokov?

V mesecu maju in prvi polovici junija bomo izvedli remont bloka 4, medtem ko remonta prvih treh proizvodnih enot letos ne nameravamo izvesti.

- bo -

V rudniku kaolina Črna pri Kamniku

Zapis z ekskurzije

Poleg teoretičnega pouka v učilnici imamo v rudarski nadzorniški šoli pri RŠC Velenje vse več ekskurzij. Nič koliko gospodarskih organizacij, kulturnih in drugih ustanov smo že obiskali. Nedavno tudi rudnik kaolina v Črni pri Kamniku!

- - -

Med potjo v Črno smo se ustavili v Gornjem Gradu, kjer je bil nekdanji sedež škofije. V njem smo se seznanili tudi z zgodovino stare škofijske cerkve.

Nadaljnja vožnja, prek Motnika, je bila prav tako zanimiva.

Ob prihodu na cilj so nas predstavniki rudnika zelo prisrčno sprejeli. Kmalu zatem so nas seznanili z geološkimi značilnostmi rudišča. Precej natanko so nam opisali tudi metamorfozo, preobrazbo glincev v belo glino - kaolin, surovino za porcelan in še kaj.

Lega rudišča kaolina v Črni je zelo neprikladna za eksploatacijo, za izkoriščanje. Kako pridobivajo rudo? S prečno odkopno metodo in zaruševanjem!

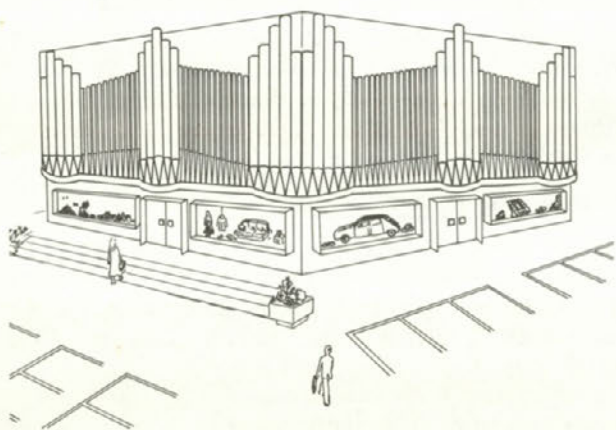
Potek odkopavanja smo videli v jami. V njej je bilo

moč takoj opaziti prizadevanje delovnega kolektiva rudnika za modernizacijo tehnologije pridobivanja. Vendar to ni enostaven cilj, saj je odkopna metoda, ki jim ustreza z geološkega vidika, zelo težavna z vidika potrebe in prizadevanj po čim prejšnjem mehaniziranju težkih ročnih del v jami.

Po prihodu iz jame smo si ogledali zelo velik, še živ zemeljski plaz, ki zadaja precej skrbi tamkajšnjim rudarskim strokovnjakom. Bojijo se namreč posledic, če bi jim zaprl strugo bližnjega potoka.

Naslednja naša postaja je bila stara rudniška separacija. Pravzaprav del rudniške separacije, ki je "v senci" novega, modernega dela, z najnovejšo tehnologijo za finalizacijo proizvodnje kaolina. Težka fizična dela, ki jih je še kar precej v starem delu, so v tem novem delu zgodovina.

Ogledali pa smo si tudi moderno klasirnico kalcita, ki ga pridobivajo v bližnjem kamnolomu. Kot zanimivost naj povem, da v tem kamnolomu odstreljujejo le enkrat letno.

Kalcit je za rudnik važen proizvod, saj je zelo iskan. Veliko ga uporabljajo tudi v industriji zdravil, za razne tablete in podobno.

Glavni proizvod rudnika pa je seveda kaolin, ki pa ga ne odjema največ industrija porcelana, kakor bi kdo mislil, temveč papirna industrija.

Po ogledu rudniških proizvodnih objektov in naprav smo odšli v rudniško jedilnico, se v njej izdatno okrepčali, potem pa z direktorjem rudnika in še nekaj drugimi rudniškimi delavci obsedeli pri pogovoru o proizvodnji, poslovanju in perspektivah rudnika. Zanimiv pogovor je bil, končal pa se je s soglasno ugotovitvijo, kako prijetno in koristno se je takole srečati - eni iz enega, drugi pa iz drugega rudniškega delovnega kolektiva - in pokramljati o izkušnjah iz obeh rudnikov.

Hvala vodstvu rudnika gostitelja in vodstvu naše šole za pripravo tega prijetnega in zanimivega doživetja!

Jože BLATNIK, temeljna
organizacija RLV "Jamski transport"

POL ZA ŠALO, POL ZA RES

Podoba iz sanj

Saj tudi vi po obilni jedi radi malo zadremljete, kajne?

Tako sem tudi jaz nekoč. Bilo je po kosi lu. Kavč mehak. Veke težke. Vse kot nalašč za pot v svet sanj - le nekaj ne ... Kako vendar mirno zdrkniti v spanec, če te muči skrb za denar. Ta vrag za vse z žuljavimi rokami, posebno pa za nas, upokojence, s tako zgodovino svojih rok! A kaj ko tudi od skrbi lahko zaspiš, čeprav tisto spanje, ko ne veš, na kateri strani meje zavesti si ... Mogoče je bilo to, kaj vem! Vidim se le, kako sem vstal, odprl predal nočne omarice in nejevoljno zamrmral: "Spet se je nabralo tega papirja, da bom težko zaprl." Takrat pa je že pritekla žena in zavpila, da sem zopet sprožil alarmno napravo, namesto da bi jo izključil. Potem je jezno pogledala kup denarja in kot vsaka prava boljša polovica zaregljala:

"Spravi že nekam ta denar, potlej pa v trgovino! Kupi kar hočeš, pa čeprav slona, boš saj imel par!"

Kaj sem hotel: glavo med ramena pa hajdi!

Na pragu hiše sem se še malo obiral, nato pa jo ubral proti maksí marketu "Šalek-Gorica"... Čeprav ste to čudo najbrž že vsi videli, dovolite, da ga malo opišem!

Zgradili so ga že pred leti, po načrtu zelo slavnega, vendar nepodpisanega arhitekta. Oblika zgradbe, kot vidite na sliki, rahlo spominja na velike orgle v milanski "SCALI". Stoji na hribčku poleg gozda. Zato se lepo ujema z okoljem. Okrog poslopja je prostor za parkiranje kakih dvesto osebnih avtomobilov. Če si z avtom in greš kupit kakšno malenkost, se lahko kar pelješ skozi vmesno avlo in zakličeš prodajalcu, kaj bi rad. Kmalu ti postrežejo kar skozi okno avta. Samo "daj - dam" pač in že lahko odpelješ.

V pritličju levo od glavnega vhoda je prodajalna vseh prehrabnih proizvodov. Več kot pol seveda že pripravljenih obrokov, le pogreti jih je še treba, če gre za tople jedi, se ve. Desno pa je restavracija. V njej se lahko naješ za dva grofa. Hrana je tako raznolika in okusna, da se do sedaj še nihče ni pritožil čeznjo.

V prvo nadstropje vas popelje pomični hodnik. Prav tako tudi v drugo; le da je v prvem naprodaj vsakovrstna stanovanjska in gospodinjska oprema, v drugem pa je na izbiro konfekcija za vsakogar, vsak čas in vsako priložnost. Tudi lepe plaščke za razvajene mucke in cucke lahko najdete.

Vendar jaz sem se namenil v stransko poslopje - v prostrano avlo, kjer lahko kupiš tudi na kredit vse od biciklov, japonskih motornih koles in avtov za vsak žep, tudi megalomanski - do heliopterja ...

Kmalu sem našel, kar sem iskal. Izbral sem si žabo. Prodajalec mi je rekel:

"Preizkusite jo. Če vam bo všeč, jo lahko takoj odpe-

Ijete. Če nimate denarja, lahko počakamo; plačali boste, kadar boste mogli."

Malo sem se začudil - ne vem, zakaj; morda je bil to občutek z drugega sveta - in takoj preizkusil avto. Toda ko sem obrnil kontaktni ključ, me je pričelo stresati. In stresalo me je in stresalo ... Dajte, no! Tudi vas naj, če ste mi, pa čeprav tudi le za trenutek verjeli, da bi kaj takega bilo sploh mogoče v tem kotu naše lepe doline ...

Pa kaj obiščite super market "Šalek-Gorica" - vnuki naših vnukov!

Napisal Alojz Sevšek - Tinče,
ilustrirala Zdenka Sevšek

Nekaj zbranih od vsepovsod

Krava je povečala proizvodnjo mleka - in so jo pomolzli... Krava je še bolj povečala proizvodnjo mleka - in so jo še bolj pomolzli.

"Čudno," je pomislila, "bolj sem pridna, bolj me molzejo."

Miš poučuje mlade:

- Pri nas lahko kritizirate kogarkoli, tudi mačka, če imate - varno luknjo!

- Kako dolgo pa je delal pri vas tisti Štefan?

- Tri mesece.

- Toda on trdi, da je bil pri vas tri leta ...

- Bil, bil. Toda vi ste vprašali, kako dolgo je delal.

Nogometni trener igralcem po tekmi:

- Prejšnjo nedeljo, fantje, sem se o vas zmotil ... Takrat sem mislil, da slabše ne bi znali igrati!

- Vika, zakaj pa ne zapreš okna, kadar si pri šefu?

- Zakaj pa?

- Saj mora biti tam zelo vetrovno, ker prideš nazaj vedno tako skuštrana.

PRODAM

Prodam dobro ohranjen PRALNI STROJ "gorenje" PS 615. Cena po dogovoru. INFORMACIJE: Lisac - ulica Vrnjačke Banje 1/XIV, Velenje - Gorica; ogled možen od 14.30 do 16. ure.

Prodam nov stereo kasetni RADIO - MAGNETOFON za avto, nemški, znamke "univerzum". Možnost snemanja z radia neposredno ali prek mikrofona. Cena po dogovoru. INFORMACIJE: po telefonu 852 292, Velenje - dopoldne in popoldne.

Ugodno prodam OSEBNI AVTO "škoda", letnik 1969, dobro ohranjen, registriran. INFORMACIJE: Marjan Vodišek - Koroška 44, Velenje - vsak dan po 15. uri.

Primorec se znajde v Ljubljani v zaporu skupaj s Štajercem, pa reče:

- Svet postaja majhen in dolgočasen. Vsi počenjamo eno in isto!

Zbrala Vesna Kores

Naše delavske športne igre

ŠAH

Letošnje ekipno sindikalno šahovsko prvenstvo SOZD REK Velenje je potekalo štiri dni. Prva dva dni so bile kvalifikacijske igre, naslednja dva dni pa tekmovanje za čim boljše dokončno uvrstitev.

Za izvedbo kvalifikacijskih iger smo ekipe razdelili na dve skupini. Osnova za to razdelitev so bili rezultati ekip z lanskega prvenstva.

Uvrstitev ekip iz prve kvalifikacijske skupine!

1. Priprave (22 točk), 2. Zračenje s Kopalnico (21), 3. TEŠ - Vzdrževanje z Inženiringom in DSSS (20 1/2), 4. J. mehanizacija (19), 5. Plastika (18 1/2), 6. ESO - Elektro obrati (14 1/2), 7. J. Škale (11), 8. J. gradnje (10 1/2) in 9. Klasirnica (7)

Uvrstitev ekip iz druge kvalifikacijske skupine!

1. RLV - DSSS (27 točk), 2. ESO - Strojni obrati (24 1/2), 3. Avtopark (19 1/2), 4. Družbeni standard (18), 5. J. Preloge (15 1/2), 6. J. transport (13 1/2), 7. ESO - KKO, VTO in DSSS (12), 8. Ti skarna (11) in 9. AOP (6)

Končna uvrstitev ekip do 10. mesta!

1. RLV - DSSS (27 točk), 2. TEŠ - Vzdrževanje z Inženiringom in DSSS (26), 3. ESO - Strojni obrati (22), 4. Priprave (21), 5. Zračenje (19 1/2), 6. J. mehanizacija (15 1/2), 7. Plastika (13 1/2), 8. Avtopark (11), 9. J. Preloge (9) in 10. Družbeni standard (6 1/2)

V zmagovalni ekipi so igrali:

1. Štefan Cvar (na lanskem republiškem prvenstvu si je priboril naziv mojstrskega kandidata), 2. Boris Brešar (na lanskem občinskem prvenstvu si je priboril II. kategorijo), 3. Marjan Fujs, 4. Franc Vedenik in 5. Vinko Preložnik.

Še to!

Po nastopu smo ugotovili, da je ekipa Plastike nastopila s tujim igralcem. Zato smo ji vzeli 9 točk, spričo tega pa je s prvotnega 3. mesta zdrknila na 7. mesto.

Omeniti velja še, da je na prvenstvu nastopilo skupno 114 šahistov.

Š. CVAR

KEGLJANJE

Kegljanje je bilo konec marca. V našem kegljišču. Udeležba ekip bi bila polnoštevilna, če bi nastopila tudi ekipa temeljne organizacije RLV "Gradbena dejavnost".

Rezultati desetih najboljših posameznikov!

1. Siniša Jovanovič - ekipa RŠC, RPP (441 podrtih kegljev), 2. Svetozar Kovačević - Priprave (431),

Naši delavci pri "kraljevski" igri; če to sploh drži, ker "dama" je pač "dama".

3. Nedeljko Dragič - J. Pesje (429), 4. Mustafa Memić - Zračenje in Kopalnica (428), 5. Franc Goršek - EFE, DSSS SOZD in Zavarovanje (422), 6. Mišo Ivančič - TEŠ, Proizvodnja (416), 7. Mišo Skornšek - TEŠ, Vzdrževanje, Inženiring in DSSS (413), 8. Jože Hribernik - J. mehanizacija (410), 9. Vili Podojsteršek - ESO, Elektro obrati (405) in 10. Nesur Neimarlija - J. Preloge (404)

Boris Lisac, AOP

Obvestilo upravnega odbora blagajne vzajemne pomoči

V prihodnjem mesecu - maju 1979 - ne bomo sprejemali novih prošenj za posojila, saj moramo najprej rešiti stare, že vložene prošnje, ki jih je prek šestdeset.

Novi prošnje za posojila bomo spet sprejemali prvi delovni dan v juniju 1979, in to kot navadno: v sobi 21 nad pošto Velenje, v času od 6. - 14. ure in od 16 - 17. ure.

REZULTATI NAŠIH LETOŠNJIH ŠPORTNIH IGER PO KONČANEM TEKMOVANJU V KEGLJANJU!

E K I P A	SMUČANJE	ŠAH	KEGLJANJE	SKUPAJ TOČK	MESTO	ŠPORTNI REFERENT
J. Preloge	13+4	18+4	24+4	67	5.	Milan Čepelnik
J. Pesje	14+4	-	21+4	43	16.	Avugust Oblak
J. Škale	+3	14+4	15+4	40	18.	Ivan Meh
J. mehanizacija	22+4	21+4	27+4	82	1.	Nande Korpnik
J. transport	+2	13+4	13+4	36	21.	Matjaž Klemenčič
Priprave	12+4	23+4	22+4	69	4.	Ivo Hojan
J. gradnje	-	16+4	6+4	30	22.	Drago Veselinovič
Klasirnica	21+4	11+4	20+4	64	8.	Janko Špindler
Zračenje in Kopalnica	11+4	22+4	25+4	70	3.	Adem Bišič
Miz. dejavnost	-	-	4+4	8	24.	Stanko Kutnjak
Zun. dejavnost	+1	-	8+4	13	23.	Jože Kompari
Grad. dejavnost	+1	-	-	1	25.	Mirko Simončič
RLV - DSSS	+2	27+4	3+4	40	18.	Franc Vedenik
TEŠ - Proizvodnja	17+4	-	19+4	44	15.	
TEŠ - Vzdrževanje (z Inženiringom in DSSS)	25+4	25+4	16+4	78	2.	Nino Ošlovnik
ESO - Strojni obrati	19+4	24+4	10+4	65	7.	Štefan Obal
ESO - Elektro obrati	27+4	10+4	18+4	67	5.	Ivan Druks
ESO - KKO, VTO, DSSS	24+4	9+4	14+4	59	9.	Vlado Berlot
AOP	15+4	12+4	9+4	48	14.	Boris Lisac
Plastika	16+4	20+4	5+4	53	12.	Drago Tamše
Avtopark	18+4	19+4	7+4	56	10.	Ivan Pogladič
Tiskarna	+3	15+4	12+4	38	20.	Marko Boruta
Družbeni standard	10+4	17+4	17+4	56	10.	Drago Kostajnshek
EFE in DSSS SOZD (z Zavarovanjem)	23+4	-	11+4	42	17.	Niko Pečovnik
RŠC - RPP	20+4	-	23+4	51	13.	Gvido Ovnik

RUDAR - INFORMATOR: Glasilo kolektiva sestavljene organizacije REK Velenje (Velenje - Rudarska 6, telefon h.c. 851 100)

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- a) delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Franc Avberšek (RLV - J.Preloge), Franc Kos (RLV - J.Preloge), Vili Romih (RLV - J.Pesje), Ivan Jelen (RLV - J.Škale), Ludvik Hribar (RLV - J.mehanizacija in J.transport), Franc Miklavčič (RLV - J.gradnje), Anton Čas (RLV - Priprave), Franc Druks (RLV - Klasirnica), Franc Kramer (RLV - Zunanja, Gradbena in Mizarska dejavnost), Anton Ribarič (RLV - delovne skupnosti), Maks Lomšek (TE Šoštanj), Pavle Planinc (ESO), Ivan Ribič (Plastika), Emil Medvešek (Avtopark), Mile Maksimovič (EFE), Silvo Pešak (TISK), Dragica Zupanc in Mirko Žolnir (delovne skupnosti SOZD);
- b) delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Teodor Jelen (DSSS SOZD - odgovorni urednik), Rafael Batič (DSSS SOZD - glavni in tehnični urednik), Bojan Ograjenšek (DSSS SOZD - novinar), Romana Jezernik (DSSS SOZD - tajnica glasila), Lojze Ojsteršek (DSSS SOZD - fotografske storitve), Mirko Bizjak (predstavnik KPO SOZD - stalni sodelavec), Božena Štajner (referentka za delegatska razmerja SOZD - stalna sodelavka), Nada Dermol (referentka za informiranje v TE Šoštanj - stalna sodelavka), Tone Šeliga (tajnik OK SZDL Velenje - stalni sodelavec).

Predsednik uredniškega odbora: Anton Ribarič • Naslov uredništva: Velenje - Prešernova 5 (DSSS SOZD - telefon h.c. 851 100, interno 260 - soba 31 nad pošto Velenje).

Tiska TISK REK Velenje (Velenje - Celjska cesta, telefon 850 566 ali 851 630 • Glasilo prejema vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada v višini števila zaposlenih + 100 izvodov.

Prvomajska nagradna križanka

	Sestavljen ribal: M. Lomšek	MESTO IN REKA V ZRN	OKRASNA RASTLINA Z BELIMI CVETOV	KRATICA GRŠKE NOV	LABORAT. PRIPOMOČEK	SESTAVNI NAČRT PROJEKTA	ZNAČILNOST RILČARJEV	JAPONSKI POLITIK (.. Hirobumi)	VRSTA PECIVA	PRISTAŠ ARIANI: MA			
	VRSTA ENERGIJE												
	TISOČINKA LITRA												
	OBOKANI S POMEMIK (znamenja zmag)												
	PREFOR MIRANJE												
v železniški Postaja	SUMERSKA BOGINJA PLODNOSTI	DOJENČEK	REKA SKOZI GRENOBLE	PREBIVALEC OTOSKE DRIAVE				Soc. Avtonomna Pokrajina PTICA SEV. MORIJ			ODVETNIK	GODALNI INSTRUMENT	Isaac Henricks
KEM. ELEMENT IZ SKUP. PLAT. KOVIN					NAVHANKA PREMETENKA				ZNAČAJ ŽEVSOVA LJUBICA				
RIMSKA BOGINJA LJUBEZNI					NAJVIŠJA IGRALNA KARTA		LITIJ			NAPOLNITEV PLJUC Z ZRAKOM STRASTNI LOVCI			
OTOK V NOVIH HEBRIDIH													Akadem. Klub
POSODA ZA KUHANJE									MESTO V ITALIJAN PROVINCI BALOGNI				
BESEDNA PREDPONA (s pomenom starosti)		NAŠE NADVEČJE PRISTANIŠE	PROTIVN VEZNIK						OKONOSA AZIJSKA OPIGA				
Ravnikar Matevž	RADIJ VSEBINA PREDAVANJA								ZELEZOV OKSID			ČASTILCI SVETIH PODOB	IZDELAN IZ APNA
STARA DOLŽINSKA MERA									ANT. RIMSKO PRISTANIŠE ŠVICARSKI PRKANTON				
TELIČKI								naiverz. Pacimalna Kustilacija Tedenska Tribuna				KOPER SRP. MOŠ. IME	
ŽAVŠEVEC			PLEVLJA ZLAHTNI PLIN		DEŠNI PRITOK DONAVE (pri Rebsau)	SKRAJŠ. ŽENSKO IME	IME DVEH GRADOV V VERBAJU TEMELJNA RESNICA						
VZDEVEK GOETHEJEVE MATERE		USTVARITI, IZDELATI	Obiak Vatroslav							POJAV NA RAZBORKANI VODI (mož.)			MAGNEZIJ
Jugoslovan. Armada	ROG ZA OSLO								IPRASALNICA	PROVINCIJEVA OPERA SREDIŠČE MOLDAVIJE			
													HIMALAJSKA KOZA
	ROMANSKA NIKALNICA				Amer. Inš. za Aeronav. in Astronav. KROM							IZRAZ PRI KARTANJU	IRIDIJ
	OGULIN-JAJCE						OKIS						LANTAN
	HOLANDSKI KRAJINAR (Jort van der....)						GRŠKA BOGINJA USOBE						MEDNAR. OZNAKA IRANA

Rešitve s svojim točnim naslovom pošljite v uredništvo glasila Rudar - Informator do tor-ka, 15. maja 1979. Izmed pravih rešitev bomo tri nagradili s knjižnimi nagradami v vrednosti okrog 250, 150 in 100 dinarjev. Uredniški odbor.

Prijetno praznovanje!